

יום ה', כט' בניסן תש"ס (4 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 14 ימים, שהם שני שבועות לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, כט' בניסן, יום פטירתם של רחל ושל יצחק:

רחל המשוררת (כינויה של רחל בלובשטיין: 1890-1931). שירתה הנוסטלגית ביסודה רוויה באהבת האדמה, הארץ ונופיה. רבים משירה הולחנו וזכו לפופולריות רבה ('כנרת', 'ואולי ועוד...')

יצחק בן-צבי (שמשילביץ), (1884-1963), נשיאה ה-2 של מדינת ישראל (משנת תשי"ב 1952-). ב 1931- כיהן כיו"ר ה"ועד הלאומי", וכנשיאו בשנים 1945-48. היה ח"כ בכנסת הראשונה והשניה מטעם מפא"י. ב 1948- בן-צבי הקים מכון לחקר קהילות ישראל במזרח, שנקרא מ 1952- "מכון בן-צבי". עבודותיו הספרותיות-מדעיות הוקדשו לחקר קהילות אלה, העדות בישראל ותולדות היישוב בארץ-ישראל.
[יודאיקה לקסיקון]

והשבת – פרשת "קדושים", שבה מדגישה התורה, שלא די להימנע מעשיית רע, אלא יש לשאוף לחיי קדושה וטהרה על-ידי עשיית מצוות ומעשים טובים בכל עת (בבחינת: "סור מרע ועשה טוב...") [תהלים לד' 15]. מוצא כאן בעל ה"חתם סופר" הנחייה ברורה, שאין התורה דורשת מאיתנו קדושה של התבדלות וחיי מזירות ופרישות. אלא הצו האלוקי הוא: "קדושים תהיו" – בלשון רבים - כלומר, כשאתם שרויים בתוך קהל ועדה ומעורבים עם הבריות. הוסיף על כך ר' יהודה לייב מגור, בעל "שפת אמת": פר' "קדושים" נאמרה ב"הקהל" ("דבר אל כל עדת בני ישראל...") [ויקרא יט' 2], כדי ללמדנו שע"י התאחדות והתלכדות של כל חלקי העם מגיעים בנקל למדריגות הקדושה הרצויה. הוא שמבטיח הקב"ה לישראל: "כי ה' אלוך מתהלך בקרב מחנך..." [דברים כג' 15]. ופירושו: השכינה שרויה בישראל, כשכל חלקי העם מאוחדים למחנה אחד, והכל שרויים זה עם זה באהבה, באחוזה ובשלום.

וכדי לתת תוקף לדברים אלה, המעשה הבא:

יום אחד באה חבורת יהודים אצל הגאון ר' חיים מוולוז'ין (1749-1821) ותבעה ממנו שיטיל נידוי וחרם על כמה 'משכילים' בעירם, המזלזלים במצוות בריש גלי ומשמשים דוגמא רעה לרבים מבני המקום. דחה ר' חיים בתקיפות את דרישת יהודים חרדים אלה. אמר להם: בפתח פר' "קדושים" אנו מוצאים שלושה פסוקים רצופים ([ויקרא יט' 2-4]) המסתיימים בהכרזה: "אני ה' אלוהיכם". ולא לשוא הוא. שכן, שלשת פסוקים אלה מתכוונים כאן כנגד 3 סוגים שונים של יהודים: **בתחילה**, פונה התורה אל היראים והחרדים לדבר ה', המדקדקים במצוות קלה כבחמורה, וקוראת להם: "קדשים תהיו...אני ה' אלוהיכם" [יט' 2] – המשיכו לחיות חיי קדושה ותזכו לקירבת ה'. **אחרי-כן**, התורה פונה אל היהודים ה'בינוניים', המקיימים כראוי את המצוות הגדולות ככיבוד אב ואם ושמירת שבת, ואומרת להם: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, אני ה' אלוהיכם" [יט' 3] – בזכות המצוות הגדולות שאתם מקיימים, תזכו להסתופף בצל השכינה. **ולבסוף**, פונה התורה אל העומדים בקצה המחנה, שרק חוט דק מקשר אותם אל היהדות, וקוראת להם: "אל תפנו אל האלילים...אני ה' אלוהיכם" [יט' 4] – גם אם נטשתם חיי תורה וקיום מצוות, אל תקרעו את החוט הדק הקושר אתכם אל עמכם ואל תמירו חו"ח את דת אבותיכם, ובכך תהיו גם אתם חלק בלתי-נפרד מעם ה'...

מחר, יום ו', ומחרתו, שבת קודש – שני ימי **ראש חודש אייר** הם!

יום נעים, חודש טוב ושבת שלום!